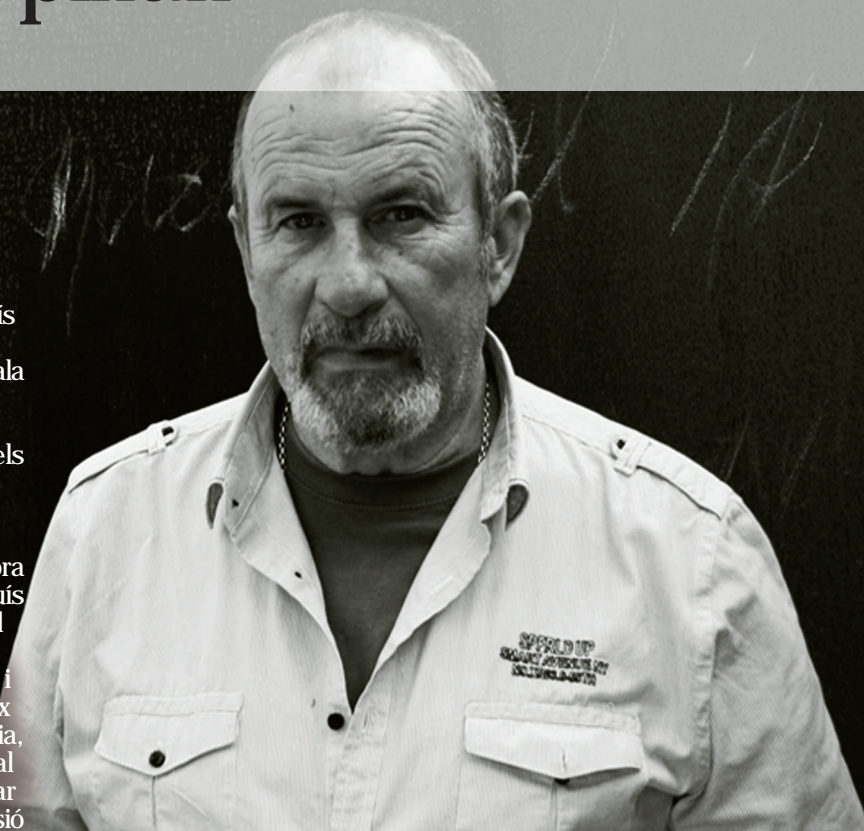

Temporal Manel Batlle / Lluís Estopiñan

Temporal, de Manel Batlle i Lluís Estopiñan, és la nova proposta expositiva que es presenta a la Sala Ciutat del Centre Cultural de Granollers, un espai dedicat a l'exposició i difusió de l'obra i dels artistes i col·lectius artístics vinculats al territori.

En aquesta ocasió, presentem l'obra de dos artistes de Granollers, Lluís Estopiñan i Manel Batlle, mort al juny d'enguany. Una proposta expositiva on pintura, fotografia i escultura dialoguen en un mateix espai. Artistes de llarga trajectòria, han coincidit diverses vegades al llarg dels anys i, malgrat treballar en disciplines diferents, la seva visió de l'art els ha permès forjar una amistat, compartir les seves reflexions creatives, els seus qüestionaments, presentats i resolts cadascun amb el seu llenguatge artístic.

L'exposició mostra la seva reflexió comuna sobre la vida i el procés creatiu de tots dos artistes, que ells vinculen a l'experiència de la pròpia existència, emmarcada i òbviament subjecta a la temporalitat de l'ésser humà. Amb prop d'una cinquantena d'obres, que tot i ser molt diverses, aposten per un art plàstic, visual i molt vital, capaç de traduir la sensibilitat i la realitat del nostre entorn. Són treballs recents, que traspuen maduresa artística dins d'uns paràmetres dels seus no-estils, allunyats de les modes i amb una marca genuïna i pròpia.

Manel Batlle
Decidint estimar, 2011
 Ferro soldat i forjat
 85 x 70 x 70 cm

Temporal. La vida és un interval de temps. El temps corre per les venes. El temps és un àmbit de possibilitats que se'n generen constantment. Permet que hi hagi esdeveniments, que canviïn les coses. Les coses succeeixen encara que no fem res, però la vida ens permet actuar i fer que en passin algunes de manera més o menys intencionada.

Si l'art és vida i la vida és temps, l'art, és un fragment de temps? Sempre m'ha semblat que sí, que hi batega l'esperit d'uns moments i d'unes emocions, preservats i oferint-se a qui s'hi vulgui interessar.

L'art pot ser una manera de canviar aquest flux d'esdeveniments. D'incorporar-hi nous elements que interpel·lin i sorprenguin. Permet treballar idees i emocions sensibles alhora i això fa que les idees vehiculades a través de les emocions ens puguin transformar profundament.

Amb en Manel havíem parlat sovint de la necessitat que teníem de fer coses diferents, d'avançar. Però diuen que en l'art no es fa el que es vol, sinó el que es pot. Els canvis han d'obeir a transformacions personals, i aquestes van al ritme que van.

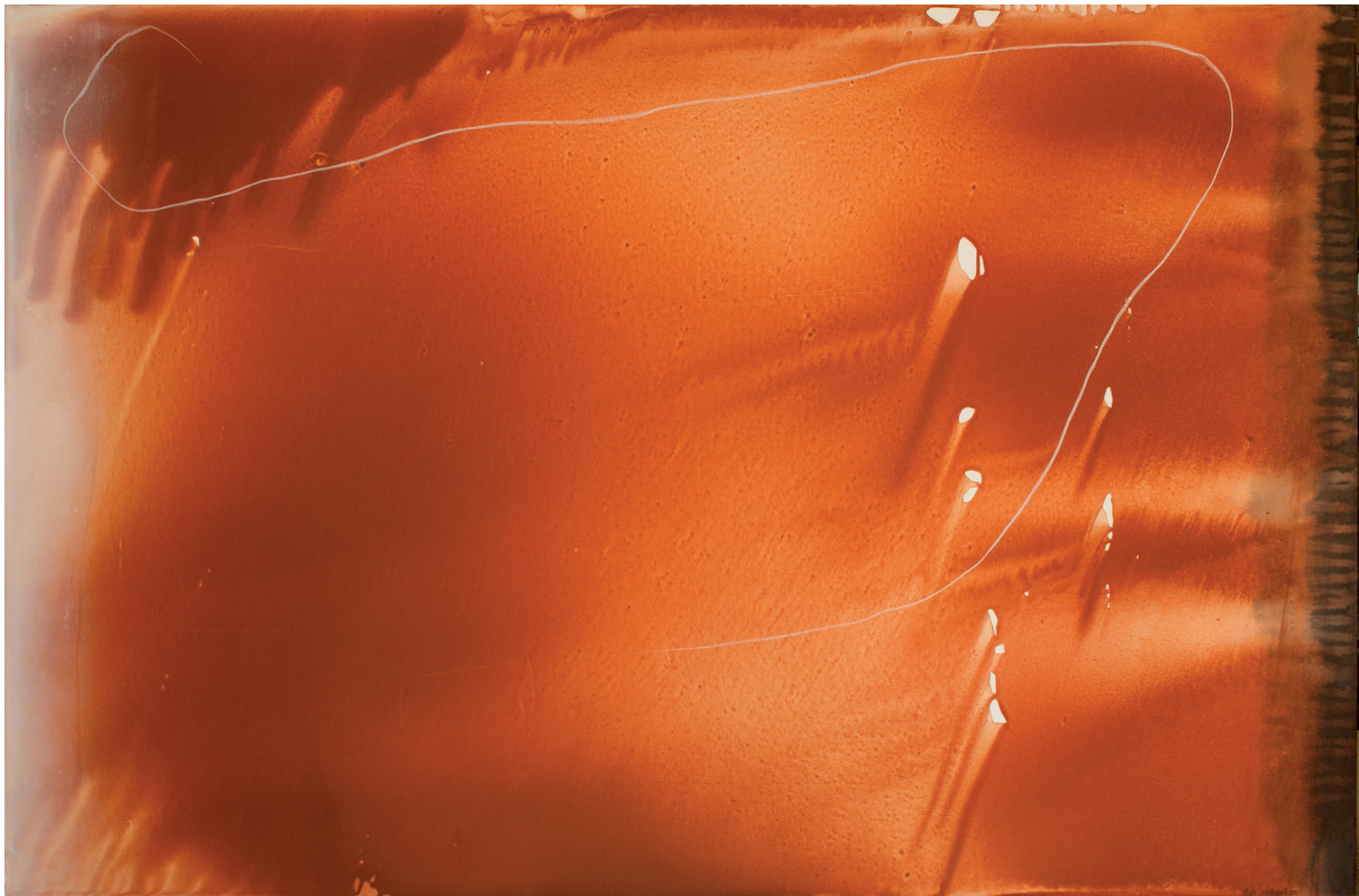
Ens qüestionàvem si es podia fer una obra excepcional portant una vida "normal". Si dedicant molt més temps a treballar a l'estudi i vivint experiències fortes i radicals, la nostra obra seria més sorprenent.

I acabàvem discutint sobre la qualitat o quantitat del temps dedicat. De la intensitat amb què es viuen o fan les coses. De la vida interior. De l'elasticitat del temps, de com es podia aturar de sobte quan t'absorbia la peça que estaves fent; com, de vegades, amb molt de temps disponible no fèiem res o bé no ens sortia res, i com, de vegades, incomprendiblement, sortien les coses de manera fluïda, tot funcionava i vèiem sentit i misteri a la peça que estàvem fent; gairebé es diria que "es produïa" al davant nostre, a través nostre, i potser en poc temps, accelerat i comprimit. Són els moments que en dèiem "addictius", aquells comptats moments que si els has viscut et mantenen en actiu intentant repetir l'experiència. Això ens havia passat a tots dos, per separat. Els definíem com de "sentir-se artista".

Fa més de tres anys, en Manel i jo vàrem decidir de reflexionar i treballar plàsticament un tema conjuntament. Ens motivava treballar i compartir experiències i pensaments.

Manel Batlle
Lladre del temps, 2011
 Ferro soldat i forjat
 96 x 115 x 55 cm

Lluís Estopiñan
Interval temporal 2, 2012
 Tècnica mixta sobre tela
 97 x 146 cm

Lluís Estopiñan
Fugida, 2011
 Lomografia
 50 x 70 cm

Després de diverses sessions de pluja d'idees, va acabar imposant-se d'una manera natural el tema del temps. Cites i lectures ens ocupaven al començament, i ens portaven a debatre conceptes. Després ho vàrem enfocar cadascú segons les nostres necessitats expressives.

En Manel es proposava captar l'atenció de l'espectador. En deia ser *lladre del temps*. "El teu temps, la meua vanitat".

En algunes peces volia reflectir això, però al mateix temps escrivia a dins d'una escultura: "quan la vanitat deixa d'existir, queda el jo". Una reflexió sincera a partir de la situació de malaltia que ja patia.

El valuós temps que ens queda per viure com a possibilitat de re-enamorar-se, reconsiderar-se, o de prendre decisions sobre la pròpia existència i, fins i tot, sobre els sentiments, havia estat un altre dels seus *leit-motiv* en alguna peça, així com un joc de paraules que li agradava fer entre "temple" i "temp-sple"; "El temple és el temps", de connotacions espirituals. Aquest seria el lema que engloba el seu treball presentat a *Temporal*.

Per la meua banda, presento tres sèries, una per a cada sala: "Periple perible" agrupa lomografies de camins i tanques en referència al periple vital i les seves incidències. Tendeixen a l'evanescència i a la fuga visual. Cada seqüència capta, amb un moviment de càmera, quatre imatges en dos segons.

"Cronos vs. Cromos" està format per díptics que proposen un joc visual entre el present i el passat, en un procés d'apropament-allunyament entre la imatge superior (fotografies de barreres temporals que separen el present del futur), moguda captant el temps amb filtres de colors, nítida i ampliada, i la inferior, la mateixa transferida, reduïda i travessada per grafismes, traços, regalims sinuosos: rastres de moments vitals que neixen i moren, però que han deixat enregistrat tot el seu recorregut temporal i emotiu sobre el paper. "Interval temporal" és un conjunt d'acrílics sobre tela fruit de les emocions i reflexions a partir de la mort d'en Manel. Les teles són considerades com a espai de possibilitats i recerca d'allò essencial, on encriptar uns moments, guanyar una petita batalla a l'oblit i la mort.

Malgrat el fort "temporal"

Temporal
de Manel Batlle i Lluís Estopiñan

Del 19 d'octubre
al 6 de gener de 2013

Activitats complementàries

Diàleg amb l'artista
Diumenge 11 de novembre de 2012,
a les 12 del migdia
Una oportunitat per a conèixer l'obra
exposada, conèixer el procés creatiu
i conversar amb l'artista.

**Presentació de Temporal, el
catàleg de l'exposició**
Divendres 30 de novembre, a les 8
del vespre. Amb la presència d'Arnau
Puig, crític d'art.

ACTIVITATS GRATUÏTES

Museu de Granollers
Carrer d'Andelm Clavé, 40
98401 Granollers
93 842 68 40
www.museugranollers.cat
museu@ajuntament.granollers.cat

Sala Ciutat
Centre Cultural de Granollers
Carrer de Joan Camps i Giró, 1
08401 Granollers
93 870 21 53
www.centreculturaldegranollers.cat
info@centreculturaldegranollers.cat

ENTRADA LLIURE

Producció :

Museu de Granollers

**Centre
Cultural de
Granollers**

Ajuntament de Granollers

En col·laboració amb:

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

 Diputació
Barcelona | Àrea de Coneixement
i Noves Tecnologies

Manel Batlle i Mundet va néixer a Granollers l'any 1948 i vivia a Canovelles des de feia molts anys fins a la seva mort, esdevinguda en el mes de juny d'enguany.

Autodidacte, va treballar sempre el volum, amb fang o alabastre al principi, i amb ferro després. També va fer esporàdicament obra sobre paper.

Va exposar sovint a Granollers i comarca, però també a Barcelona, resta de Catalunya i a França i Alemanya. L'any 1997 va ser seleccionat per participar en la *X Mostra d'Art Contemporani Català*, itinerant per Catalunya. Té obra en permanència des del 2002 al Bosc de Can Ginebreda de Porqueres, Girona, i des del 2007 a Parc'Art, de Cassà de la Selva.

A Granollers, va exposar individualment a La Cantonada l'any 1987, a la Galeria Espai B.M. el 1991, al Mirallet el 1993, a la Galeria El Sol el 1995, al restaurant La Gamba, amb *Escoltant a Salvador Brotons*, l'any 1998 i a la Galeria AB l'any 2000 en la qual es va editar un catàleg amb text d'Arnau Puig.

També a Granollers, va participar en exposicions col·lectives, com la de l'any 1984 al Centre Cultural "la Caixa"; a La Cantonada, a *Virgil*, el 1988; a la Galeria Espai B.M, dins *8 artistes del Vallès*; o a la Sala de Cultura Sant Francesc, amb *5 x 1 per la pau*, l'any 1991; també, a l'Ateneu el 1992. El 1992 va guanyar el segon premi de pintura de Granollers. L'any 1993 va participar a la mostra *Destruïm la guerra*, al Museu de Granollers, amb acció a la Porxada i a l'exposició col·lectiva *7 escultors del Vallès*, a la Sala de Cultura Sant Jordi; el 1995, a la mateixa sala, a la mostra *Alfa & Omega*; a la Galeria AB, amb *Blanc sobre Blau, Blau sobre Blanc* i, al Museu de Granollers, amb *Arteneu, amb ulls diferents*.

L'any 1996 va ser seleccionat per Conxita Oliver per a la mostra *Katalonien in Berlin*, a la Rathaus-Galerie Reinickendorf, exposada després al Museu de Granollers.

El 1999 va dissenyar el cartell per al *20è Festival Internacional de Música de Granollers*. A la comarca, va exposar individualment al Centre Cultural Can Rajoler l'any 2001.

Va participar el 1982 en una col·lectiva a l'Ajuntament de la Garriga; el 1994 a *Selecta*, a Sant Pere de Vilamajor; el 1996, a *Senseïsmes a Salvador Brotons*, al Centre Cultural Can Xerracan de Montornès i va ser seleccionat els anys 2001 i 2003 per a participar a la mostra biennal *Mollet-Art*. L'any 2004 va participar a *Germinart*, a Can Xerracan, de Montornès.

A Barcelona, va exposar a la Galeria Magdalena Baixeras l'any 1996. Amb aquesta galeria va participar a *Artexpo* el 1997. Abans ho havia fet en l'Exposició Internacional d'Arts Plàstiques l'any 1984, a la *II Biennal del FC Barcelona* el 1987, en una exposició al Museu Diocesà Pia Almoïna el 1991 i al Centre Cultural La Santa el 1996.

Lluís Estopiñan i Canals va néixer a Mollet del Vallès l'any 1958 i resideix a Granollers des de 1987. És graduat en procediments pictòrics per l'Escola Massana.

Centrat en la pintura des de l'any 1980, amb què no ha deixat d'experimentar en tots aquests anys, l'ha anat alternant amb la fotografia, el gravat i les instal·lacions artístiques.

Ha exposat en nombroses galeries i centres d'art de Catalunya i Espanya, però també a França, Alemanya, Itàlia, Portugal, Brasil, Mèxic o Cuba. A Granollers s'ha pogut veure periòdicament la seva obra a la Galeria AB, en exposicions individuals o col·lectives des de l'any 1995; hi destaquen les individuals *Testimonis d'un temps*, el 1998, *Festa Major 2000, Pròdrom*, el 2005, o *Fluxes*, el 2008. També ha estat present al seu estand a fires com Artexpo Barcelona, els anys 2001 i 2003 o ArteSantander els anys 2000 i 2001. Abans, però, va presentar el 1995 *Diàlegs Biomòrfics*, a la Galeria Espai BM, i va participar a l'exposició *Arteneu, amb ulls diferents*, al Museu de Granollers, o el 1991 a *5x1 per la pau*, a la Casa de Cultura Sant Francesc, el 1993 a la mostra-acció *Destruïm la guerra*, al mateix Museu, amb acció a la Porxada. El 1996 va ser seleccionat per Conxita Oliver per a la mostra *Katalonien in Berlin*, a la Rathaus-Galerie Reinickendorf, exposada després al Museu de Granollers. També ha col·laborat en projectes pedagògics d'art a les escoles i en iniciatives artístiques a Granollers, com la revista *Senseïsmes*, l'associació Àrtica, o el Premi Paco Merino de Pintura.

L'any 1997 va fer el cartell per al *18è Festival Internacional de Música de Granollers*. L'any 2009, el gravat *B.M.G.* per encàrrec del Club Balonmano Granollers amb motiu de la Copa del Rei d'Handbol. El 2011, la litografia *FFF Fang Foc Festa*, per encàrrec del Museu, amb motiu de la Festa Major de Granollers.

Des de l'any 2004 té exposada en permanència la instal·lació *L'arbre del coneixement*, al CTUG. A la comarca, destaquem les exposicions individuals al Museu Abelló de Mollet el 2002, *Abismes passionals*, instal·lació comissariada per Carles Poy, i *Incerta Lum*, el 2005, amb catàleg amb text de Maria Lluïsa Borràs. També, *Rastres Intuïts*, el 1997 al Centre Cultural Can Mulà, amb catàleg amb text d'Arnau Puig. Ha estat seleccionat en diverses edicions de la biennal *Mollet-Art* (1993, 1995, 1997, 1999 i 2001). A Montornès, va presentar a Can Xerracan l'any 2000 la instal·lació amb pintures i volums *Visions revisables*, i ha participat en diverses edicions de *Germinart* (2004, 2005, 2006 i 2007), amb instal·lacions sobre els quatre elements.

A Barcelona, les exposicions individuals a la Galeria Matisse el 1996, presentada per Hans Mòller, i l'any 2000 a la Galeria Carme Espinet, *Percepcions*, presentada per Josep Maria Cadena. Amb aquesta galeria va participar a Artexpo 2000, i en diverses col·lectives.

També va exposar el 1995 al Centre La Santa, va participar a la Casa Fuster el 1998 en la mostra *Joan Ponç avui* o el 2001 en la mostra *7è Aniversari*, a la Galeria 3 Punts.